

РЕШЕНИЕ

№ 4284

гр. София, 25.06.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 11.06.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **3285** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 47, ал.3 от Правилника за прилагане на Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ (ППЗДАНС).

Образувано е по жалба на С. В. П., с ЕГН-[ЕГН], с постоянен адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес]07, срещу Отказ за работа в стратегически зони на стратегически обект или дейност рег. № СО – 64 – 472052 от 12.02.2018г., издаден от Директора на Специализирана дирекция „Д“ – ДАНС. В жалбата се сочи, че издаденият отказ е незаконосъобразен, тъй като липсват изложени като мотиви конкретни фактически обстоятелства относно умишленото престъпление от общ характер, за което е осъждан жалбоподателя и дали то е от категорията на престъпления водещи до нарушаване на националната сигурност и като такова да е пречка за упражняването на професията „заварчик“ в ТЕЦ „С.“ – ЦЕХ „Турбинен“. Твърди се и, че не са посочени конкретните нормативни разпоредби, които да изключват възможност един редови работник да извършва своята дейност като заварчик; както и, че отказът не съдържа мотиви относно цялостното служебно поведение на жалбоподателя.

В съдебно заседание жалбоподателят С. Василев П., р.пр., не се явява. Представява се от адв. К., който поддържа жалбата.

Ответникът - директор на Специализирана дирекция „Д“ – ДАНС, р.пр., в съд.з. чрез служител с юридическо образование И. С. и в представена от него писмена защита, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е иницирано по писмено искане № ТСП 06-98/24.11.2017г. /вх. № Д-2252/ от 28.11.2017г. на Изпълнителния директор на [фирма] за издаване на разрешения за достъп до стратегически зони на стратегически обект [фирма] – ТЕЦ „С.“ за 58 служители, чието работно място или изпълнение на служебни задължения изисква достъп до стратегически зони на стратегически обект, съгласно приложен списък с имена, длъжност и ЕГН. Под № 35 в приложения списък фигурира жалбоподателят С. В. П.. Към искането са приложени свидетелства за съдимост, служебни бележки от НСлС, медицински удостоверения и въпросник за всеки един от служителите, за които е искано разрешение по чл. 40, ал. 1, т. 2 от ППЗДАНС.

В приложеното към искането свидетелство за съдимост, издадено на 24.10.2017г. от Софийски районен съд, се установява, че съгласно постигнато споразумение между жалбоподателя и прокурор от СРС, одобрено от СРС, влязло в сила на 21.12.2016г., С. В. П. е извършил престъпление по чл. 343 Б, ал. 1 от НК /умишлено престъпление от общ характер/, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, изпълнението на което е отложено за срок от 3 години. На основание чл. 343 Г вр. чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК, на осъдения е наложено и наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца. Към датата на издаване на обжалвания отказ – 12.02.2018г. не е изтекъл срока на реабилитация по право по смисъла на чл. 86, ал. 1, т. 2 от НК.

Със Заповед рег. № 3-3832/28.10.2014г., изменена със Заповед рег. № 3-3189/14.10.2015г., председателят на ДАНС, на осн. чл. 9, ал. 2 от ЗДАНС, във вр. чл. 40, ал.1, т. 2, чл. 44, ал. 1 и чл. 46, ал. 1 от ППЗДАНС, е оправомощил директора на Специализирана дирекция „Д“ – ДАНС /СД „Д“-ДАНС/ да издава разрешения по чл. 40, ал. 1, т. 2 от ППЗДАНС за работа или за извършване на конкретно възложена задача в стратегически обекти или дейности, както и откази за издаване на такива разрешения и отнемане на издадени разрешения по чл. 46, ал. 1 от ППЗДАНС.

На 12.02.2018г., Директорът на СД „Д“-ДАНС, на осн. чл. 4, ал. 4 от ЗДАНС във връзка с чл. 46 и във вр. с чл. 45, ал. 1, т. 2 от ППЗДАНС е издал оспорения отказ рег. № СО-64-472052/12.02.2018г. за работа в стратегически зони на стратегически обекти ТЕЦ „С.“ – ЦЕХ „Турбинен“ на С. В. П., служител на [фирма], поради обстоятелството, че същият не отговаря на изискването на чл. 45, ал. 1, т. 2 от ППЗДАНС.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По делото липсват данни за връчване на обжалвания отказ, поради което следва да се приема, че жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването, т.е. жалбата е процесуално допустима. По съществуването ѝ, като извърши служебно проверка на законосъобразността на оспорения отказ съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът взе предвид следното:

Административният акт е издаден от компетентен орган съгласно чл.40, ал.1, т.2 ЗДАНС – директора на Специализирана дирекция „Д“, съгласно Заповед рег. № 3 – 3189 от 14.10.2015 г. на председателя на ДАНС; в надлежна писмена форма.

Оспорения отказ за работа в стратегически зони на стратегически обект или дейност се явява и материално законосъобразен, тъй като е издаден при наличие на законовите

предпоставки за това.

По силата на разпоредбата на чл. 46, ал.1 вр. чл. 45, ал.1, т.2 от ППЗДАНС, се забранява лице, което е осъждано за умишлено престъпление от общ характер, освен ако е реабилитирано, да получи разрешение за работа в стратегически зони на стратегически обект. В случая, е безспорно, че С. В. П. е осъждан за извършено престъпление по чл. 343Б, ал. 1 от НК, за което към момента на постановяване на оспорения на отказа и към настоящия момент не е реабилитиран, поради което следва да се приеме, че е налице отрицателната предпоставка по чл.45, ал.1, т.2 от ППЗДАНС.

Ирелевантно е по делото, че престъплението не засяга националната сигурност, доколкото за да е то отрицателната предпоставка да се издаде разрешението за работа в стратегически зони на стратегически обект или дейност, е достатъчно то да е умишлено и лицето да не е реабилитирано.

Съгласно чл. 86, ал.1, т. 2 от Наказателния кодекс, реабилитацията настъпва по право, когато лицето е осъдено на лишаване от свобода до три години или на пробация, ако в течение на три години от изтичане на срока на наложеното с присъдата или намаленото с работа или помилване наказание не е извършено друго престъпление, наказуемо с лишаване от свобода или с по-тежко наказание. Видно от отбелязването в свидетелство за съдимост на жалбоподателят, същият не е изтърпял наложеното му наказание лишаване от свобода на 21.12.2016г. Следователно срокът, в който настъпва реабилитацията му по право изтича на 21.12.2019г. Това означава, че лицето не може да се ползва от изключението на чл. 44, ал.1, т.2 от ППЗДАНС.

По тези съображения съдът намира, че жалбата следва да бъде оставена без уважение като неоснователна, а оспореният административен акт да бъде потвърден.

С оглед изхода на спора следва да се уважи искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като се осъди жалбоподателя да му заплати такова на основание чл. 143, ал.3 от АПК съгласно чл. 24 от Наредба, приета с ПМС № 4/06.01.2016г. във вр. чл. 37 ЗПП и чл. 78, ал. 8 ГПК за определяне на минималните размети на адвокатските възнаграждения, в размер на 120 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. В. П., с ЕГН-[ЕГН] срещу Отказ за работа в стратегически обект или дейност рег. № СО – 64 – 472052 от 12.02.2018г., издаден от Директора на Специализирана дирекция „Д“ – ДАНС.

ОСЪЖДА С. В. П., с ЕГН-[ЕГН], да заплати на Държавна агенция „Национална сигурност“ съдебни разноски в размер на 120 (сто и двадесет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: